

תל-אביב, 15.12.39

באח אצלי מטלת של קבוצת חיים - פועלי נמל תל-אביב - שהיו

חברים בקיבוץ המאוחד.

הם היו בתוך הפלוגה המקובצת שהקיבוץ שלה עם הקמת הנמל בתל-

אביב לעבודה בים. החברים היו עובדים 6 ימים ובשבת היה כל אחד חוזר

לנקודתו. קבוצת חברים שנתקשרה לעבודה בנמל מצאה שעבודה זו הורסת

פלוגה מיוחדת קבוצת הקטורה לפקום, והם החליטו לצאת מהפלוגות שלהם -

זבעת ברנר, זבעת השלושה, רמת הכובש וכו' - אולם סוכירות הקבוץ

הודיעה להם שבצאתם מהפלוגות הם יוצאים על ידי כך מהקיבוץ המאוחד.

הם לא רצו לצאת מהקיבוץ, אולם הקיבוץ לא קבל זאת, אם כי לאחר זמן

קבל את הצעתם היסודית והעביר את פלוגת הבהרות לנמל כפלוגת מקיטית,

ודרך שם להצטרף לפלוגת הבהרות. משום ניסוקים שונים לא יכלו להצטרף

לבהרות, והם על ידי כך הוצאו מהקיבוץ. הקיבוץ דורש להחזיר לו את

40 מקומות העבודה, זאת אוסרת להוציא אותם מהנמל. הדבר חובא לפני

ועדת הביקורת, וועדת הביקורת מצאה שבחמאם לחוקת התור עליהם לעזוב

את הנמל.

הם פוצאים שהדבר מתנגד ליסודות הצדק החברי ודורשים את

התערבותי.

הבטחתי להם לעיין בדבר.

משיחה שחיתה לי באותו ערב עם גורפינקל, נתברר לי שהעובדות

היסודיות הן נכונות, ואסנם ועדת הביקורת החליטה להוציא אותם

מהנמל לפי חוקת התור.

יש לי התרשטה, שאם תהיה החלטה ועדת הביקורת שתאיים לכתוב -

חרי זה מערער את היסוד המוסרי שעליו הוצתה תנועתנו - זכות העובד.

לפנות ערב בא אלי נסע וספר לי על הנעשה בקרב המושבות.

לא כל האכרים מקבלים את חכוון ההורס של התאחדות האכרים,

הנקבע בעיקר על ידי אריאב. יש לארגן לדעתו בין האכרים קבוצות

שיסמרו על עבודה עברית ועל סרות לאומית. ציטרמן וזוכוביצי סוכנים

לספל בדבר.

15.12.39

אם כי הבעתי ספק בכושר פעולתם של שני יהודים טובים אלה,
חסכתי לעצם הפעולה והמרצתי את נסע להמשיכה.

בערב נתכנסה מועצת המפלגה.
